

MEET THE ALUMNI

MITCH VERHAGEN

Geboorteplaats: Eindhoven

Huidige woonplaats: Son en Breugel

Jaar afgestudeerd: 2010 en 2012 (post-HBO)

Opleidingen: medische beeldvormende en radiotherapeutische technieken (FPH), MRI

Minor: Health & Lifestyle en Zorgtechnologie

Huidige baan: Product Specialist RMS Medical Services

WIE BEN JE?

"Ik ben Mitch Verhagen, 32 jaar, geboren en getogen in Eindhoven. Ik woon nu in Son en Breugel, samen met mijn vriendin. Er is een kleine op komst en ik heb een poes en vijf kippen. Enkele jaren geleden ben ik na de havo braaf naar het HBO gegaan. Via allerlei omwegen ben ik in het bedrijfsleven gekomen. Wat ik heel leuk vind, is het wereldje rondom radiologie. Ik heb Fontys en de opleiding altijd een warm hart toegedragen. Vorig jaar gaf ik er een gastcollege wat me erg goed beviel. In mijn eigen studententijd vond ik het heel tof om raakvlakken te hebben met het uiteindelijke werkende leven. Dit vanuit het idee 'waar doe je het nu eigenlijk voor?' Je hebt nu school, maar uiteindelijk spendeer je de meeste tijd van je leven in het werkveld."

WAAR KUNNEN MEDE-ALUMNI JE VAN KENNEN?

"Ik heb voltijd gestudeerd en we waren een redelijk braaf klasje, dus ik ben tijdens de opleiding veel aanwezig geweest. Ik heb ook twee minors gedaan: Health & Lifestyle en Zorgtechnologie. Health & Lifestyle zat ook op de locatie van FPH, maar Zorgtechnologie zat aan de overkant. Het was leuk om Fontys ook aan de technische kant te zien. Andere mensen en andere opleidingen, dat vond ik erg leuk. Ik was net 17 toen ik startte, dus heb ook wel wat feestjes meegepakt vanuit de studie. Van het Eindhovense nachtleven heb ik aardig wat meegemaakt."

HOE HEB JE JE TIJD BIJ FPH ERVAREN? WAAR DENK JE NOG WEL EENS AAN TERUG?

"Bovenal positief. Als 17-jarige was ik wel een beetje bleu. Mijn klasgenoten zijn het meeste blijven hangen. Daar moet je wel een beetje mazzel mee hebben. Je hebt elkaar ook nodig om elkaar door de studie heen te helpen. Ik was niet de beste of de braafste, maar dat is uiteindelijk wel goed gekomen. Zo was ik niet degene met de beste cijfers of degene die altijd netjes alle opdrachten klaar had. Er waren nogal wat vaardigheidstoetsen waar ik een hekel aan had. Misschien was ik daarin niet het beste voorbeeld als student, maar naar mijn mening leer je de meeste vaardigheden daarna in de praktijk. Met ons afstudeergroepje krijgen we het nog weleens te horen: 'Jullie hebben het toch maar gehaald!' "

WELKE DOCENT HERINNER JE JE HET BEST, EN WAAROM?

"Er staat zeker een docent op nummer één: Lambert Baken, heet de beste man. Hij gaf Echo en MRI. Dat laatste vak geeft hij nog steeds. En dat deed hij ook toen al met verve. Ik denk dat iedereen die de opleiding doet of deed, kan beamen dat zijn colleges er bovenuit steken. In mijn tijd was Wonderwoman van Leaf een hit en hij kon het dan ook maken om tijdens een practicum "Why is my life so boring" te zingen. Hij voelde zich altijd vrij om te zeggen wat hij dacht. MRI is natuurlijk hele droge, natuurkundige kost. Met humor, wat gekkigheid en praktijkvoorbeelden wist hij de materie zo te brengen dat wij zijn colleges leuk vonden en dat we er ook nog wat van opstaken. Dat was zijn eigen manier van colleges geven. Hij maakte gebruik van een overheadprojector. Hij klierde dan wat op transparante velletjes om praktijkvoorbeelden te geven. Ik zie die plaatjes nu nog voor me."

WAT BEN JE GAAN DOEN NA JE AFSTUDEREN BIJ FPH?

"Na mijn afstuderen was ik de eerste vier weken vrij. Ik kon mijn eerste werkdag uitstellen naar 1 augustus, dus daar heb ik nog even van geprofiteerd. Het jaar 2010 was het jaar van het WK in Zuid-Afrika, dus dat gaf genoeg redenen om regelmatig in de stad te zijn. Dat heeft me een klein vermogen gekost! Na het WK maakte ik samen met mijn vrienden een roadtrip door Italië. Vervolgens ging ik aan de slag bij Bernhoven in het pittoreske Oss. Ik had tijdens mijn studie het idee dat een groot topklinisch of academisch ziekenhuis het leuks zou zijn om te werken. Tijdens mijn tien jaar in Bernhoven kwam ik erachter dat een klein ziekenhuis minstens zo leuk is. Ook daar liggen kansen en doordat het kleiner is, is vaak je vak breder in plaats van meer specialistisch. Daarnaast is de samenhang en het teamgevoel erg prettig."

WELKE STAPPEN HEB JE DAARNA GEMAAKT? WAT IS JOUW REIS ALS ALUMNUS?

"Het grote leren begint pas echt als je aan het werk bent. Je ontwikkelt jezelf, werkt aan je vaardigheden en verbetert je omgang met patiënten en collega's. Toen ik een klein jaar in dienst was, kwam er een vacature voor MRI vrij. Daar heb ik op gereageerd, waarna ik werd gekozen. Toen kwam ik ook terug op de Fontys voor een post-hbo MRI opleiding. Dat was allesbehalve een voltijd opleiding. Het ging om twee dagen in de maand en tijdens de opleiding kwam ik wel weer veel oud-jaargenoten tegen. In de zomer van 2012 was ik klaar. Tijdens de opleiding ben ik binnen Bernhoven (Oss) blijven werken. In april 2013 werd het nieuw gebouwde ziekenhuis in Uden geopend. Dat betekende voor ons ook dat er nieuw speelgoed kwam. Nieuwe CT's en MRI's, dat is zoiets als een nieuwe leaseauto uitzoeken. Het is voor je werk, maar is ook op persoonlijk niveau heel erg leuk. Vanuit die firma zochten ze een klein clubje om te testen. Ik was toen nog jong en ambitieus, dus sloot me aan. We hebben toen met 6 à 7 personen training gehad op de MRI, terwijl de bouwvakkers nog aan het schilderen waren. Vakinhoudelijk hebben we daar veel van geleerd en we hebben onszelf ook nog gescand.

Toen het ziekenhuis eenmaal draaide, was het aan ons om de andere collega's in te werken en bekend te maken met de scanners. Ik heb het eerste weekend al weekenddiensten gedraaid, terwijl de eerste patiënten nog door het leger binnen werden gehaald. Dat was een hele bijzondere tijd, waarin ik ook veel heb geleerd. Niet alleen vakinhoudelijk, maar ook als het gaat om kennisoverdracht naar collega's. Het was de eerst keer dat ik in zo'n docerende rol zat. De jaren daarna ben ik me nog meer met scholing bezig gaan houden. Ieder jaar zou elke radioloog een uur scholing verzorgen. De organisatie hiervan was een van mijn taken. Ook heb ik stagiairs begeleid. In 2016 ging er een collega met zwangerschapsverlof die plannings- en coördinerende taken had. Deze heb ik toen overgenomen, waarna ik deze werkzaamheden voor vast ben gaan doen.

De volgende stap was een hele interessante, vond ik zelf. Toen ging ik naar een meer uitvoerende rol waarbij ik dagelijks collega's aanstuurde. Als er zieken waren of als er ergens spoed was, moest ik ruimte maken en onderzoeken wegzetten voor spoed. Daarnaast maakte ik ook werkplanningen e.d. Dat heb ik nog veel jaren met plezier gedaan. Je hebt er ook hele andere skills voor nodig dan voor het uitvoeren van onderzoeken. Dat vond ik heel leuk. Ondanks dat ik nog vrij jong was (26), veranderde mijn rol ten opzichte van collega's. Zo moest ik leiding gaan geven en hen aansturen. Als 'guppie' vond ik dat een leuke gewaarwording. Men zegt vaak dat je jezelf in de zorg wat moeilijker kunt doorontwikkelen, maar er zijn dus wel degelijk kansen. Soms moet je er geluk mee hebben, maar ik ben van mening dat je ze ook zeker moet grijpen als de gelegenheid zich voordoet.

Voordat ik binnen mijn huidige functie aan de slag ging, heb ik tien jaar in het ziekenhuis gewerkt. De dagelijkse aansturing was erg leuk. Daarnaast moest ik ook meedenken in ICT en aanschaffing van apparatuur. Het was fijn dat ik in die rol - ondanks personele wisselingen - een stabiele factor kon zijn voor nieuwe medewerkers. Ik had van te voren niet verwacht dat dit zo zou zijn. In totaal heb ik 9,5 jaar bij het ziekenhuis gewerkt. Ik had het erg naar mijn zin en dacht er niet aan om weg te gaan. Daarentegen had ik al contacten met firma's voor nieuwe apparatuur en zo ben ik uiteindelijk gekomen bij het bedrijf waar ik nu werk. In september 2019 werd er een vacature onder mijn neus geschoven. Deze was eigenlijk wel heel leuk en paste heel erg bij wie ik was en de ervaring die ik had. Zodoende heb ik toen besloten de overstap te maken en ik ben uiteindelijk ook blij dat ik dit gedaan heb.

Ik mis het ziekenhuis nog wel eens, met name het collegiale en familiale gevoel. Ik kom dan ook van een hele leuke afdeling. Toch, hoewel het nu heel anders is, bevalt deze 'nieuwe' functie me ook erg goed. Mijn werkgebied is de Benelux en daardoor spreek ik ook internationaal veel mensen. De regio is heel groot en omvat veel ziekenhuizen. Het is aan mij om een netwerk op te bouwen. Dat vind ik erg interessant, mede omdat het als werknemer ook hele andere skills vraagt.

Al met al kan ik spreken van een leuke alumnireis. Niet helemaal standaard, maar daarom misschien juist vermeldenswaardig. Zo kan het lopen, ook al is het niet helemaal waar je eerder op doelde. Als je je ogen openhoudt, ontdek je vanzelf of iets bij je past. Ik denk wel dat het helpt als je praat over je ambities, bijvoorbeeld met je manager. Als er dan een kans komt, zullen ze zeker aan je denken. In ziekenhuizen zijn er vaak projecten genoeg."

WELKE LES UIT JE OPLEIDING HEEFT JE GEDURENDE JE CARRIÈRE HET MEEST OPGELEVERD?

"Ik heb vanuit het ziekenhuis met een werkcoach mogen praten over o.a. mijn toekomstperspectief. Zij stelde mij de vraag 'ben jij een specialist of generalist?' Die vraag is denk ik heel belangrijk als je nog onderzoekt wat voor werk er bij je past. Als generalist ben je meer een teamleider/ manager. Als specialist ben je beter in je element bij specialistische onderzoeken of behandelingen. Dat laatste geldt ook voor de rol waar ik nu inzit. Het betreft een stuk verkoop, maar is grotendeels ook erg product- en vakinhoudelijk. Bijvoorbeeld: wat is het en wat kun je ermee? Ik heb gemerkt dat het specialiseren veel meer bij mij past. De vraag die me destijds gesteld werd, vind ik nog steeds een belangrijke.

Men zegt vaak: 'de carrièreperspectieven in de zorg zijn beperkt'. Misschien is dat wel waar, maar dat betekent niet dat ze er niet zijn. Als je in gesprek gaat met mensen en zelf openstaat voor opties, zijn er zeker mogelijkheden. Dat hoeft niet eens in de industrie of commercieel. Het kan patiëntencontact zijn. De afgelopen jaren is er meer differentiatie gekomen.

Bij Fontys heb ik me ook ontwikkeld als het gaat om praktijkvaardigheden. Op de opleiding leg je natuurlijk de basis om vooruit te kunnen op je werk. Ik was zelf een hele slechte presentator, maar op mijn opleiding moest ik praktisch ieder stukje dat ik schreef presenteren. Daardoor werd het een stuk makkelijker. Een paar weken geleden moest ik een one-minute pitch doen voor een groep radiologen. Er was zeker sprake van gezonde spanning, maar eerder had ik nooit gedacht dat ik dit zomaar zou doen."

HOE ZOU JIJ DEZE ZIN AFMAKEN? "DE ZORGPROFESSIONAL VAN MORGEN ..."

"Ik vind dat zorgprofessionals in de huidige tijd meer waardering verdienen. Dat heeft niet eens met de zorgprofessionals van morgen te maken, maar zeker met die van vandaag. Er mag veel meer naar hen geluisterd worden. Het zijn een beetje ondergeschoven beroepen. De arbeidsvoorwaarden in de commerciële wereld zijn ook heel anders dan in de zorg. Ik heb het van beide kanten kunnen zien."

WELKE DINGEN IN DE ZORG ZIJN VERANDERD VANAF HET MOMENT DAT JE AFSTUDEERDE TOT NU?

"Afgelopen jaren is er financieel heel veel veranderd. Het werken volgens protocol heeft een hele grote opmars gemaakt. Het heeft voordelen en nadelen. De onderzoeken die je op een dag uitvoert, verschillen onderling veel. De technieken zijn heel erg vooruitgegaan. Er is veel meer verschuiving van de ouderwetse röntgenfoto, naar andere modaliteiten zoals CT, MRI en Echo. Er zijn meer interventies onder beeldvorming, omdat het kwalitatief beter is of soms een intensievere behandeling zoals OK bespaart. Ik sta nu aan de voorkant met Artificial Intelligence, omdat wij dat in ons portfolio hebben. Ik denk dat dit nog heel veel gaat veranderen. Radiologie loopt daarin voorop. We moeten daarentegen wel waken dat de normale röntgenfotografie niet wordt vergeten, omdat het wel een belangrijk aspect is.

Wat ook echt anders is, is de manier waarop er met hiërarchie wordt omgegaan. Waar je voorheen in 'meneer' en 'u' tegen de dokter sprak, kun je tegenwoordig veel meer zeggen. Daarmee bedoel ik niet dat je grover mag zijn, maar ook de dokter zit er wel eens naast. Dat wil niet zeggen dat de ziekenhuizen platte organisaties zijn. Daar kunnen ze in mijn ogen nog wel iets van leren. Zo zie je dat er bij veel ziekenhuizen nog van manager naar manager gewerkt wordt, voordat er doorgezet wordt. Daar kan nog vooruitgang in geboekt worden.

Een andere ontwikkeling is dat je veel meer vrouwelijke artsen ziet in het ziekenhuis."

WELK ADVIES ZOU JE JEZELF ALS FPH-STUDENT WILLEN GEVEN? WELK ADVIES HEB JE VOOR DE STUDENT VAN NU?

"Houd je ogen en het gesprek open. Geef aan wat je wil en hoe je de zaken voor je ziet."

KOM JE NOG WEL EENS BIJ FONTYS? ZO JA, WAARVOOR?

"Ik loop de deur niet plat, maar ik kom er zeker nog. Twee oud collega's doceren bij Fontys, dus ik ga nog weleens op de koffie. Sinds een tijdje levert het bedrijf waar ik werk ook de echogel. Daardoor ben ik er ook nog te vinden. Daarentegen zou ik wel nog vaker gastcolleges willen geven. Voor studenten is het toch anders om dingen te horen van gastsprekers dan van docenten."

OP WELKE MANIER WIL JE IN VERBINDING BLIJVEN MET FPH? HOE ZIET JOUW IDEALE TERUGKOMMOMENT ERUIT?

"Als student waren de stages een heel tof kijkje in het leven na het HBO. Uiteindelijk doe je toch je opleiding om ergens te gaan werken. Dat is je toekomstbeeld. Maar dat is heel lang nog heel vaag. De stages hielpen om een beter beeld te vormen. Daarom lijkt het me leuk om een keer een gastcollege te geven. Vooral om te laten zien wat er allemaal nog meer kan, om een beeld te geven van waar je terecht kunt komen en om studenten te laten zien wat er gebeurt in de 'grote mensen wereld.' Ik had mijn alumnireis ook niet zo uitgetekend, maar het loopt zoals het loopt. Het kan verrassende wending hebben, maar dat is bovenal ook heel leuk."

Wat zou FPH voor jou kunnen doen om te zorgen dat je terug wil komen?

"Ik vind het netwerken heel belangrijk. Na je opleiding verlies je elkaar toch gauw uit het oog. Iedereen fladdert een beetje uit, van Zuidoost Nederland en België tot bijvoorbeeld Zwitserland aan toe. Als je elkaar nog spreekt, kun je veel van elkaar leren. Er wordt op verschillende plekken hetzelfde wiel uitgevonden. Daarom vind ik het belangrijk om met elkaar in contact te blijven. Zo'n alumni-LinkedIn is daarvoor bijvoorbeeld heel fijn. Zo kun je elkaar opzoeken, kennis delen en ook materialen van elkaar lenen."

TOT SLOT: WIL JE NOG EEN OPROEP DOEN AAN ANDERE FPH-ALUMNI?

"Zoals ik eerder al zei: blijf elkaar opzoeken. Netwerken is belangrijk, zeker in de commerciële sector waar ik nu zit. Echter, ook ziekenhuizen onderling kunnen vaak veel aan elkaar hebben."

[FONTYS.NL/FPH-ALUMNI](https://fontys.nl/fph-alumni)